

si je po odchodu všech hostů zula. S tou výzdobou na oslavu miminka jsme to možná trochu přehnali, ale vaše nejlepší kamarádka nemá dítě s vaším strýčkem/kmotrem zase tak často.

Aby to bylo ještě stresovější, po pozvání toužil každý, protože Hudson Arrows, výjimečný fotbalový trenér, je jen jeden. Ale udrželi jsme to skromné a přitom elegantní. Máma, bratranec Drew a já jsme uspořádali oslavu – no, spíš mejdan, protože šlo o akci pro tátu a mámu týmu. Mám radost, že jsem to mohla pro Piper udělat. Koneckonců, došlo mezi námi k menší roztržce, když jsem zjistila, že potají chodí s mým strýčkem, ale už jsme zase zadobře. Protože i hlupák pozná, že se ti dva k sobě dokonale hodí.

Pátá pozice, assemblé, zpátky do páté.

Balet nedělám už léta. Nechávám své nohy tančit samovolně, tyrkysové šaty ke kolenům se dokonale vlní a budí ve mně touhu dívat se, jak látka splývá. Nevím jistě, proč mě v téhle chvíli oslovuje tanec, ale někdo mě oslovuje, a to *doslova*.

„April.“ Ten tón mě naplní děsem.

Tělo se mi napne, protože ten hlas naplní mou kvótu odporu na celý rok. To mi ještě dnes večer scházelo; valí se sem baseballové božstvo. „Spencere.“

Uf, chechtá se pod vousy. Je to protivné tím, jak je to podmanivé, *kdybych* byla z těch ženských, kterým připadají arogantní hráči baseballu přitažliví. A to. Já. Nejsem.

Spencer se mi objeví v periferním zorném poli, když projde přímo kolem mě pro další láhev šampaňského z kbelíčku s téměř roztátým ledem. Sakra, tuhle láhev jsem přehlédla. Pustí se do práce na rozbalování fólie.

Má na sobě tmavomodré džíny, elegantní polobotky a košili, která jen zdůrazňuje ty svaly na pažích, co mu vydělávají miliony. Bože, jeho kolínská dnes voní trochu moc silně a nový letní sestřih pískové hnědých vlasů působí kapku přemrštěně.

„Kde máš baletní sukýnku?“ zeptá se, což znamená, že mě musel špehovat při mém malém tanečním vystoupení.

Tak a dost. Cítím, jak se mi tvář stahuje do úšklebku, když se k němu zvolna otáčím. „Nemusíš náhodou jít domů? Chci říct, děkuju, žeš nás poctil svou přítomností na oslavě pro mimino, ale cítím, jak se ochlazuje, což asi znamená, že tvoje hvězdná přítomnost mě spíš mrazí, než hřeje.“

Zasměje se, posadí se na stůl a jak na mě upírá hnědé oči, všimnu si, že zelený odstín jeho košile s nimi ladí, což je úplně vedlejší. „Hrozně se mi líbí, jak moc mě nemáš ráda. Nestává se často, že bych s nějakou ženou sdílel vzájemné city.“

„Zvracím. Nedávej si mě na seznam svého gazilionu roštěnek.“

„To by mě ani nenapadlo. A navíc, ty, co zvrací, nemají na mém seznamu místo. Mám radši polykání s úsměvem.“ Doslova bych se pozvracela, nebýt toho, že z jeho hlasu zní náznak sarkasmu, záchrana před touhle děsivou konverzací.

Obrátím oči ke stropu. „Já věděla, že existuje důvod, proč jsem se ti celý den vyhýbala.“

„Ne, to jsi dělala, protože v tobě probouzím to nejhorší a chtěla ses před Piper a Hudsonem chovat slušně.“

Vážně mám sto chutí ho uškrtit. Slušné chování, ty vole! Nejsem žádná slečna Upjatá a Spořádaná.